862

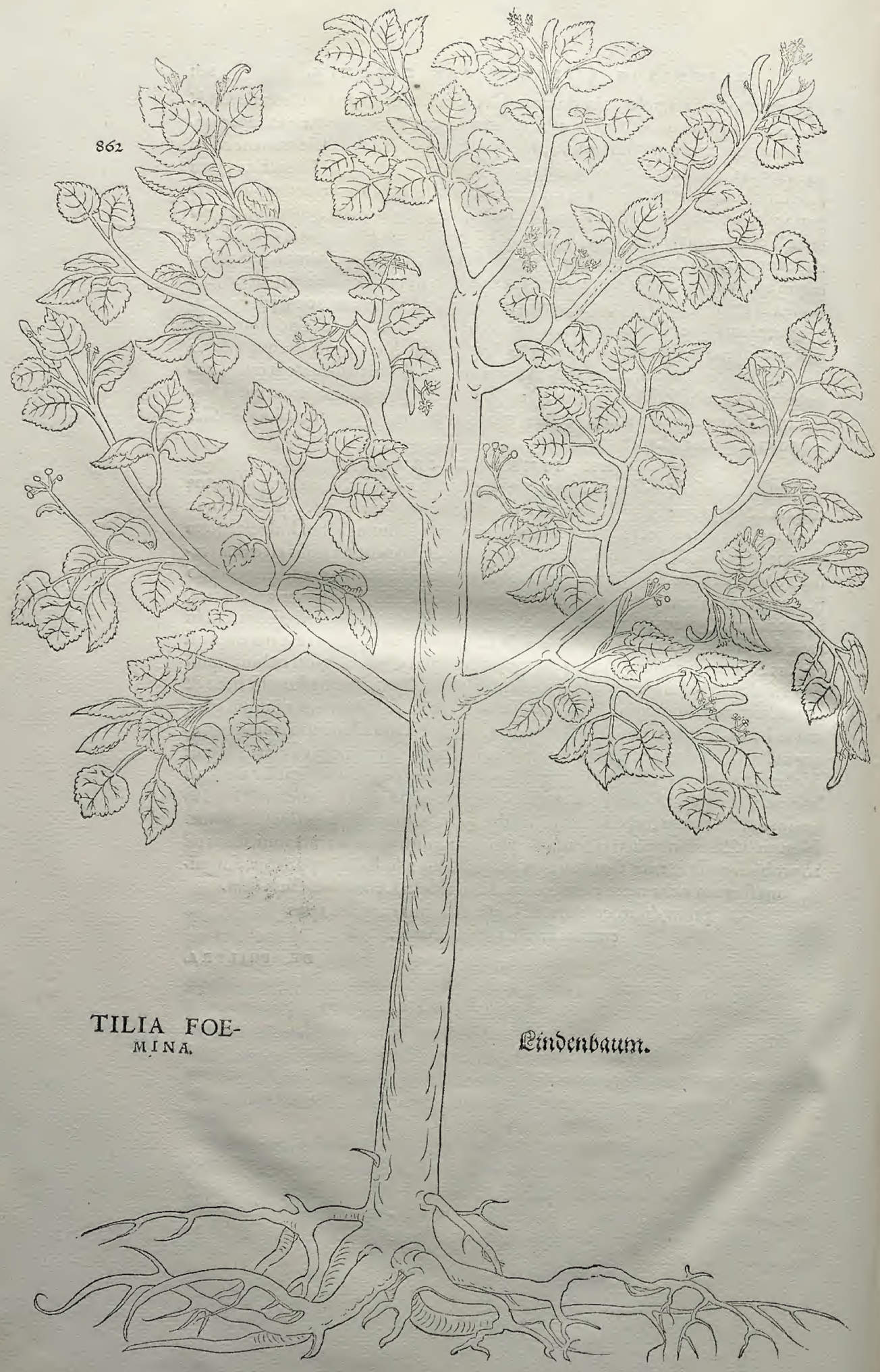

TILIA FOEMINA.

Lindenbaum.

DE PHILYRA · CA

A

NOMINA.

ΦΙΛΥΡΑ Græcis, Tilia Latinis & offic
tur. Alia ab hac eſt arbor quæ Dioſco
animaduertentes uiri etiam nõnulli d
errore confundunt, quod forma adm
lò pòſt dicemus, & è Dioſcoride & Theophraſto
inuicem collatis abundè conſtabit. Differunt itaq
que una utraq; uoce arbor ſignificatur, ſed diuerſa

GENERA.

Tiliæ, Theophraſto loco iam citato autore, du
fœmina. Diſtantq; inter ſe tum materiæ, tum toti
fructifera, altera ſterilis. Materies mari dura, flau
candidior: & cortex mari craſsior, detractusq; in fl
ne candidior flexibiliorq;, ex quo cunas faciunt: it
rilis, nulloq; flore eſt: fœmina, cuius tibi picturã da

FORMA.

Folio eſt hederaceo, molliore, & in angulũ acuti
orbem lentè criſpo atq; ſerrato: flore tantiſper dur
emerſit flauo: fructus magnitudine fabæ, ſimilis a
nue quantũ atriplicis, omnibus animantibus ingr
ducant, eorumq; mira dulcedine capiant. Nunc c
de Phillyrea tradit, & ſenties eſſe diuerſiſsima. N
folia oleæ, & fructũ ferre ſubdulcẽ ad ſimilitudinẽ
B geſtũ: Philyræ enim ſeu Tiliæ folia ſunt hederacea
diſſidentia: fructũ deniq; fert nõ modò non ſubdu

LOCVS.

Montes & ualles diligit Tilia, ſed plus montib

TEMPVS.

Floret Iunio menſe.

TEMPERAMENT

Calidã eſſe Tiliam, uel ex eo liquet quod frigid
nus aliꝭs mirificè conferat. Amaritudo etiam cum
qualitatib. præualere uidetur, ſi hanc deguſtes. C
cum modica adſtrictoria, perinde atq; Vlmus, cu
quæ paulò pòſt ſubijciemus planum fiet, tribuit,

VIRES. EX GAL

Vlmi foliꝭ aliquando recens uulnus glutinau
pariter & extergentẽ illis ineſſe facultatẽ. Corte
adſtrictorius, itaq; cum aceto lepram ſanat. Por
neribus deligaturę uice circunligetur, ea glutinat
tinent: proinde & decocto earum quidã perfund
opus eſt. EX PLIN

Cortex interior Tiliæ lepras ſedat, & folia ex a
catum uulneribus utiliſsimũ eſſe putant. Folia tr
mor quoq; è medulla caſtratæ arboris effluens, ca
teſq; continet. Humor deniq; cuti nitorẽ inducit,
infantiũ ulcera in ore cõmanducata proſunt. decc

APPEND

Quum Plinius ferè omnes facultates Vlmi et
bis patet, ideo è Galeno quæ ille de Vlmo tradit